



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 327/2010-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. septembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., T., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaniach vedených pod sp. zn. 7 C 38/98, sp. zn. 7 C 526/01 a sp. zn. 5 C 858/00 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. S. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. júna 2010 doručená sťažnosť V. S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 7 C 38/98, sp. zn. 7 C 526/01 a sp. zn. 5 C 858/00 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

«Okresnému súdu v Trenčíne som predložil návrh na obnovu právneho stavu hranice bývalej parcely č. 165/8 v k. ú. D. a určenie vlastníckeho práva podľa zamerania z 18. 10. 1952.

Návrh bol súdu doručený dňa 14. 01. 1998 a je vedený pod sp. zn.: 7 C 38/98.

Uznesením zo 17. 02. 1998 sp. zn.: 7 C 38/98-33 súd konanie zastavil a vec postúpil Okresnému úradu Trenčín s tým, že podľa § 48 až 51 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápisoch vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, s účinnosťou od 01. 01. 1998 rozhodujú spory o určenie priebehu hranice pozemkov katastrálne úrady.

Okresný úrad v Trenčíne, kat. odbor dňa 02. 04. 2001 vrátil vec OS v Trenčíne dôvodiac, že nie je daná jeho právomoc v predmetnej veci konať.

Z dôvodu vzniku kompetenčného konfliktu medzi okr. súdom a okr. úradom bol spis predložený Najvyššiemu súdu SR, ktorý uznesením sp. zn.: Rks 4/01 zo dňa 26. 04. 2001 rozhodol, že vo veci je daná právomoc súdu.

Z dôvodu nečinnosti a prietahov v konaní v danej veci som opakovane vyčerpaj prostriedky nápravy tým, že na prietahy v konaní som podával sťažnosti na prietahy konania a neefektívne konanie vo veci.

V danom prípade od pôvodného podania návrhu žaloby na súd s návrhom na obnovu pôvodného stavu hranice bývalej parcely č. 165/8 v k. ú. D. a určenie vlastníckeho práva podľa zamerania z 18. 10. 1952, ktorý návrh žaloby na súd bol doručený dňa 14. 01. 1998 uplynula lehota 12 rokov a viac ako 5 mesiacov, konanie na súde stále nie je ukončené...

V období konania okresný súd nevykazuje nielen nečinnosť, ale aj neefektívnu činnosť, čo je preukázané okrem iného aj uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: Rks 4/01 zo dňa 26. 04. 2001, ďalej uznesením sp. zn.: 7 C 526/01-70 zo dňa 24. 06. 2002 konanie vo veci zastavil a dňa 04. 10. 2003, t. j. po uplynutí viac ako

15 mesiacov, toto uznesenie v časti „poučenie“ doplnil ďalším uznesením sp. zn.: 7 C 526/2001-76. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že súd viedol 3 konania – pod sp. zn.: 7 C 38/98, 7 C 526/01, 5 C 858/00 a nakoniec aj štvrté konanie sp. zn.: 18 C/261/2005, napriek tomu, že uvedené 4 konania sa týkajú tej istej veci a tých istých účastníkov a na vhodnosť spojenia bol upozornený i uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.: 4 Co 550/01 zo dňa 28. 01. 2002.»

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol týmto nálezom:

„1. Okresný súd v Trenčíne v konaniach vedených pod sp. zn.: 7 C 38/98, 7 C 526/01, 5 C 858/00 porušil základné právo V. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a efektívne konanie vo veci, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jeho právo na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. V. S. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 15.000 eur, ktoré mu je Okresný súd v Trenčíne povinný vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti nálezu.

3. Okresný súd v Trenčíne je povinný uhradiť trovy právneho zastupovania.

4. Okresnému súdu v Trenčíne prikazuje, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov a efektívne.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (III. ÚS 29/03, III. ÚS 224/2010).

1. Pokiaľ ide o sťažovateľom namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 7 C 38/98 a sp. zn. 7 C 526/01, ústavný súd z vyžiadaného súdneho spisu zistil, že konanie vedené pod sp. zn. 7 C 526/01 bolo pôvodne vedené pod sp. zn. 7 C 38/98 a išlo o konanie o žalobe sťažovateľa doručenej okresnému súdu 14. januára 1998, ktorou sa sťažovateľ domáhal „*obnovenia právneho stavu hranice pozemku*“.

Podľa zistenia ústavného súdu uznesením okresného súdu č. k. 7 C 526/01-70 z 24. júna 2002 v spojení s doplňujúcim uznesením č. k. 7 C 526/01-76 zo 4. októbra 2003

a opravným uznesením č. k. 7 C 526/01-79 z 23. októbra 2003 bolo konanie v predmetnej veci zastavené z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku sťažovateľom, ktorý nebol zaplatený ani po výzve okresného súdu. Rozhodnutie okresného súdu o zastavení konania bolo potvrdené uznesením krajského súdu sp. zn. 19 Co 253/03 z 23. marca 2004, pričom rozhodnutie okresného súdu v spojení s označeným rozhodnutím krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 26. apríla 2004.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, resp. ak ústavný súd v tej istej veci koná.

Z tohto dôvodu ústavný súd sťažnosť v tejto časti po predbežnom prerokovaní odmietol ako neprípustnú podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd ďalej navyše zistil, že o namietanom porušení sťažovateľom označených práv postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 7 C 38/98 a sp. zn. 7 C 526/01 už rozhodol uznesením sp. zn. II. ÚS 65/09 z 12. februára 2009, keď sťažnosť vo vzťahu k uvedeným konaniam ako oneskorenú odmietol.

Ústavný súd k uvedenému poukazujúc na svoju predchádzajúcu judikatúru dodáva, že oneskorenosť podania sťažnosti nemožno dodatočne odstrániť, a preto neprichádza do úvahy, aby meritórne skúmal opodstatnenosť námietok sťažovateľa uvedených v tejto časti sťažnosti (m. m. IV. ÚS 164/09).

2. Pokiaľ sťažovateľ namieta porušenie označených práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 858/00, ústavný súd zistil, že v predmetnej veci naposledy rozhodol nálezom sp. zn. II. ÚS 65/09 z 9. apríla 2009, v ktorom vyslovil porušenie označených práv sťažovateľa a priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € (ešte predtým nálezmi sp. zn. III. ÚS 2/04 z 8. decembra 2004 a sp. zn. IV. ÚS 248/04 zo 14. januára 2005).

Vzhľadom na uvedené bolo potrebné preskúmať namietané konanie iba v období po náleze ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 65/09 z 9. apríla 2009. Ústavný súd konštatuje, že okresný súd od uvedeného dátumu až do predbežného prerokovania sťažnosti realizoval viaceré procesné úkony spojené s ustanovovaním súdnych znalcov poverených vypracovaním znaleckého posudku. Súdny znalec ustanovený uznesením okresného súdu z 9. júna 2009 oznámil, že znalecký posudok nemôže vypracovať zo zdravotných dôvodov, a následne ďalší ustanovený súdny znalec nemohol vypracovať znalecký posudok, pretože bol zo zoznamu znalcov medzičasom vyčiarknutý. Vypracovanie znaleckého posudku potrebného pre rozhodnutie vo veci realizoval až znalec ustanovený uznesením okresného súdu zo 14. októbra 2009, ktorý dvakrát požiadal o predĺženie lehoty na jeho vypracovanie, s čím okresný súd súhlasil.

Kritériom na rozhodovanie ústavného súdu musí byť najmä intenzita, akou malo byť zasiahnuté do ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou zaručených základných práv alebo slobôd, a v spojitosti s tým zistenie, že v okolnostiach prípadu ide o zásah, ktorý zjavne viedol k obmedzeniu, resp. odopretiu základných práv alebo slobôd (IV. ÚS 57/09). Ústavný súd konštatuje, že aj keď namietaný postup okresného súdu v posudzovanom období nebol z hľadiska plynulosti konania optimálny, zásah takejto intenzity do sťažovateľom označených základných práv však v tomto štádiu namietaného konania nesignalizuje.

Ústavný súd v tejto súvislosti vo svojej predchádzajúcej judikatúre už tiež uviedol, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. III. ÚS 59/05), a zároveň tiež vyslovil, že ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03) alebo sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

Na základe uvedeného ústavný súd túto časť sťažnosti odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa vrátane žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu stratilo opodstatnenie a ústavný súd sa už nimi nezaoberal.

Nad rámec odôvodnenia tohto rozhodnutia ústavný súd považuje za potrebné poznamenať, že prípadná nečinnosť okresného súdu v ďalšom priebehu konania, resp. jeho neefektívna činnosť v právnej veci sťažovateľa by mohla spôsobiť porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, čo nevyklučuje, aby v takomto prípade podal ústavnému súdu novú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. septembra 2010